

Повість Євгена Шморгуна - високохудожній бестселлер

На все життя запам'ятала той чорний день з післявоєнних років, коли мама приїхала із Рівного. Гірко плачучи, розповіла, як у місті на майдані повісили шістьох хлопців на очах у занімілію юрби, зігнаної енкаведистами. З гордим усміхом на залитих слізами очах переказала нам, як мужньо трималися повстанці, як уже з накинутою на шию петлею вигукнули: "Слава Україні!"

- Ох, таку молодь нищать... Нижчий цвіт нації... - сумно зітхнув батько. - Вбивають, відривають від дому, від сім'ї. Найбільш свідомих - на Соловки, в Сибір. А в їхні оселі, в наші міста, до влади - чужинців, покруч, запроданців.

... Жила я тоді в Здолбунові, вчилися в школі. Щоб якось вижити, батьки мало що нам, дітям, розповідали. Але й самі бачили, як вбивали безневинних людей, вивозили до Сибіру.

Оці мої спогади навіяла повість Євгена Шморгуна "Плач перепела", яку, як кажуть, прочитала на

одному диханні, проковтнула. Ми відвікли від правди, від того, що в художній літературі реально відбита історія України, тим більше - нашого краю, такого багатого героями, подіями, боротьбою за незалежність, за національну ідею. Багатого людьми, що люблять рідну землю, працю на ній. Саме таким добрим господарем виступає в повісті Роман - звичайний хлопець із сільської родини. Йому властиві високі моральні якості, бо так виховували в українських сім'ях: працьовитість, відповідальність, повага до старших, глибина почуттів.

Захоплює розповідь автора про Романа, його друзів своєю простотою, доступністю в розумінні його внутрішнього світу, вчинків. Розумієш, чому ніщо погане не чіпляється цього хлопця і його друзів.

Задумуєшся, прочитавши: чому ж з таких багатих духовно людей виродилися п'янниці, безбатченки, манкути. І знаходиш відповідь.

Без релігії, без віри, без землі, без національної ідеї людина деградує.

Зайди нав'язали нашим людям, та й усій нації, свою бездуховність, безкультур'я. Як гарно Роман освідчується своїй Тамарі в коханні, які прекрасні слова знаходить... А що чуємо зараз? -Лайки, матюки. Кого бачимо? - Спитих, одурманених наркотиками, телепередачами, чужими нашій ментальності, молодих людей.

Щиро раджу молоді познайомитися з життям на Рівненщині в післявоєнні роки через книгу Євгена Шморгуна "Плач перепела". Доцільно і вчителям української мови та літератури ввести твір для опрацювання на уроках літератури рідного краю. Написана повість високохудожньою мовою і є справжнім сучасним українським бестселлером.

**Ірина ТЕРТИШНА,
учитель української мови та
літератури школи-інтернату.**